

[Lange.]

være rimelige —, at man her har skabt en Situation, der meget let vil føre til Lovovertrædelser. Først vil den føre til den Lovovertrædelse, at der bliver solgt Korn i fri Handel, inden Afleveringspligten er blevet opfyldt, dernæst vil den, der overtræder denne Lovbestemmelse, have noget for det og derfor komme til at overtræde Bestemmelsen om Maksimalprisen. Jeg er meget bange for, at det med disse Bestemmelser ikke vil være let at holde Maksimalprisen, og jeg synes, det vil være meget ulykkeligt, om det i det kommende Aar skulde gaa, ligesom det er gaaet i ikke ringe Udstrækning i det forløbne Aar, at man fra mange Sider ikke tager det saa nøje med de gældende Maksimalpriser. Det gaar da saaledes, at de, der vil være ærlige og overholde Bestemmelserne, har vanskeligt ved at konkurrere med dem, der ikke tager det saa nøje. Jeg tror derfor, det havde været bedre, om man i Stedet for at sætte disse Priser i § 8 for Korn i fri Handel havde givet dette Salg helt fri.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister — jeg har ikke kunnet se det af Lovforslaget —, hvorledes man skal forholde sig i det Tilfælde, hvor Landmændene har Saasæd i Kontraktavl. Det er maaske særlige Stammer, der avles, forbedrede Stammer, som det er vigtigt ikke afleveres som Foderkorn, men bliver benyttet til det Formaal, Saaningen har haft. Hvorledes stiller man sig, naar denne Saasæd bliver afleveret? Det vil nemlig i Almindelighed ikke være muligt for en Landmand baade at aflevere denne Saasæd og tillige aflevere det Kvantum Korn, der er paalignet ham, men der maa jo paa en eller anden Maade kunne ske en Udjævning her, for den Mand, som skal købe Saasæd, faar jo sin egen Saasæd fri. Jeg vil gerne, da Spørgsmaalet er blevet rejst over for mig og jeg ikke har været i Stand til at besvare det, bede den højtærede Landbrugsminister om at fremsætte en Udtalelse herom.

Jeg ser af den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger til Lovforslaget i det andet høje Ting, at det er Meningen, at Oplagringen og Afleveringen skal ske gennem de Købmænd og Andelsforeninger, der normalt handler med disse Varer, og det er jeg naturligvis tilfreds med. Det er sikkert ogsaa den billigste og den bedste Fremgangsmaade, og jeg gaar for øvrigt ud fra, at det er den eneste Maade, Oplagringen kan finde Sted paa, fordi disse Virksomheder nu engang har de Pakhuse, som skal

til, og har de Folk, som er vant til at beskæftige sig med Opbevaringen af disse Varer og har Forbindelsen med Landmændene. Jeg er ogsaa tilfreds dermed af en anden Grund, nemlig fordi disse Virksomheder i Øjeblikket er vanskeligt stillede. Det er de, fordi de efterhaanden intet har at handle med, og det bliver næsten den eneste Omsætning, de vil faa i det kommende Høstaar. De er desuden vanskeligt stillede, fordi de paa mange Maader har været ude for Tab og andre Vanskeligheder.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, et Spørgsmaal, som jeg ogsaa rettede til den højtærede Handelsminister under Behandlingen af Lovforslaget om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, hvor den højtærede Handelsminister ikke rigtig var i Stand til at besvare Spørgsmaalet. Den højtærede Landbrugsminister har udstedt forskellige Forbud mod Salg af Varer; den højtærede Minister har f. Eks. hindret Salg af Majs, der har ligget paa Lager fra den 1. April til den 15. Juli, og den højtærede Minister har forbudt Salg af Oliekager fra 11. Maj, og jeg formoder, det er Meningen, at disse Oliekager skal ligge paa Lagrene til Efteraaret. Nu skal jeg i og for sig ikke kritisere, at dette er gjort, i hvert Fald er det sikkert en særdeles fornuftig Foranstaltning, at Oliekagerne bliver gemt til Efteraaret — der er kun forholdsvis smaa Kvantiteter, og der skal efter min Mening holdes særdeles godt Hus med dem. Det, jeg mener er urimeligt, er, at man hidtil ikke har givet Tilfælde til at lægge paaløbende Omkostninger ved Opbevaringen paa Prisen; paaløbende Omkostninger er f. Eks. Renter — i de fleste Tilfælde er der Tale om laant Kapital, Korn- og Foderstofhandelen er en Forretning, som stiller store Krav til Kapital, der investeres i Lagrene, og i Forhold dertil er det smaa Avancer, der tages ind, derfor kan disse Avancer ikke bære Rentetabet —, Svind og Pasningsomkostninger. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke er Meningen at træffe en rimelig Bestemmelse her. Jeg kan ikke se, at der er nogen Lovhjemmel for Forbud mod Salg, men hvis der ikke sker nogen Uret over for de paagældende, vil man bøje sig for den Kendsgerning, at det kan være fornuftigt. Det er en Slags Ekspropriation, man kan maaske sige, det er halvvejs Ekspropriation uden Erstatning, men Lovgivningen kræver, at der ved Ekspropriation skal gives fuld Erstatning. Man maa ogsaa tage Hensyn til, at de Folk, der ligger med disse Varer, er